

Kaikki hetket kanssasi

Tiedän, tiedän... Tämä ei ole tapaistani ja olen varmasti saanut sinut hämmentyneeksi. Näen, kuinka nostelet kulmakarvojasi ja siristelet silmiäsi. Mietit nyt varmaan, mikä minuun on mennyt ja miksi käskin sinun tavata minut asuinalueemme ainoassa puistossa.

Täytät tänään, 14. huhtikuuta kello 17:46, vihdoinkin kuusitoistavuotta. Asia on nyt niin, että tahdon antaa sinulle lahjan hiukan eri muodossa - tahdon näyttää sinulle kuinka tärkeä minulle olet. Tahdon muistella parhaimpia hetkiämme, hetkiä, jotka ovat vuosien saatossa pysyneet mielessäni täysin unohtumattomina. Nuo hetket kanssasi ovat olleet parhaimpia elämässäni.

Suusi loksahtaa auki ja näytät yllättyneeltä. Luulitko, että unohtaisin syntymäpäiväsi? Olen suunnitellut tätä päivää jo kuukausia!

Tartun kädestäsi kiinni samaan aikaan, kun alat nauraa. Syntymäpäivät ovat sinun lempijuhliasi. Siksi minä toivon, että tämäkin päivä olisi sellainen, jonka tulisit muistamaan ikuisesti.

Astelemme lähemmäs puiston ainoaa liukumäkeä. Tämän punaisen liukumäen huipulla me tapasimme ensimmäistä kertaa. Olit silloin odottanut vuoroasi kiltisti ja minä ohitin sinut. Vihoissasi olit tarttunut minusta kiinni ja lopputuloksena olimme kompastelleet liukumäkeä alas samaan aikaan kikattaen. Sinun piti olla vihainen minulle, mutta kaikki mitä kykenit tekemään, oli naurata loputtomiin! Pyysin sinua laskemaan uudestaan kanssani ja tuosta hetkestä lähtien olemme olleet erottamattomat.

Sivelet liukumäen kylkeä hellästi. Kiitos Punainen Liukumäki, kun saatoit minut ja parhaan kaverini yhteen.

Ensitapaamisemme lisäksi tässä puistossa me rakensimme ensimmäiset hiekkalinnamme yhdessä, lauloimme kovaan ääneen muumien teemalaulua, kunnes äänemme käheni ja pyörimme karusellissa niin kauan, että meille tuli huono olo tunneiksi.

Kun mainitsen viimeisimmän muiston, alamme hihittää yhdessä.

Kävelemme pois puistosta. Ylitämme tien ja saavumme vanhan grillikatoksen luo. Päästät innostuneen huudahduksen ja juokset sisälle katokseen. Seuraan sinua ja osoitan grillikatoksen lähetyvillä kasvavia lehtimangoldeja. Muistatko, kuinka teeskentelimme olevamme kokkeja pienempinä? Murskasimme lehtimangoldin juuret kivillä ja jauhoimme punatiilestä mausteita. Keräsimme ruohoja ja muita kasveja, ja kokosimme noista aineksista useita eri annoksia. Murskatut lehtimangoldin juuret näyttivät niin paljon silputulta kanalta, että jouduit muistuttamaan minua monta kertaa olla syömättä niitä.

Hymyilet leveästi ja nyökyttelet päätäsi. Tämä vanha ja rapistunut grillikatos tulee aina olemaan pyhäkkö näille arvokkaille muistoille.

Tule nyt! Luuletko että tämä on tässä? Minulla on vielä monta muistoa jotka tahdon tuoda henkiin.

Vien sinut lähikauppamme vierellä olevan suuren männyn luo, jossa koimme ensimmäisen riitamme. Puu näyttää surulliselta seisoessaan yksinäisenä kaupan vierustalla ilman mitään muita kasveja. Se muistuttaa minua siitä, miltä minusta tuntui tappelumme jälkeen.

Suupielesi ovat kääntyneet alaspäin ja halaat minua lujasti. Tiedät, miksi toin sinut tänne. Huonojakaan muistoja ei saa unohtaa, sillä niistä oppii eniten. Puu saattaa symboloida huonoja aikoja, mutta on myös muistutus siitä, kuinka paljon onnellisempia me olemme yhdessä.

Seuraavan tunnin aikana me kierrämme kaikissa meille tärkeissä paikoissa. Kävelemme sen polun läpi, jossa näimme ja pelastimme pienen hylätyn oravanpoikasen, juoksemme nopeasti käsi kädessä koulumme ohi, sillä tuota paikkaa emme tahdo muistella, katsomme järven luona syöviä ankoja, joita sinä olet aina rakastanut ja minä pelännyt. Naurat kuollaksesi ilmeelleni joka kerta, kun joku ankoista pyrkii lähemmäs minua. Ah, tämä ei ole hauskaa!

Vihdoinkin, on viimeisen pysäkin aika. Silmäsi loistavat ja olet innoissasi siitä, mihin minä sinut seuraavaksi vien. Ylitämme tien taas kerran ja kävelemme kohti metsää. Askeleesi ovat nopeat ja

kärsimättömät.

Kun näet pyöräsi odottamassa omani rinnalla metsän polun varrella, käännyt puoleeni ja hymyilet leveästi. Aivan, tämä on vain välietappi, ystävä hyvä.

Ajamme kilpaa metsän läpi tien kuoppaisuudesta huolimatta. Hidastan juuri lopussa ja annan sinun voittaa minut. Onhan tänään syntymäpäiväsi.

Saapuessamme määränpäähämme - suuren niityn - luo, pysähdymme ja vedämme syvään henkeä. Ihastuneena nostat käden huulillesi. Niittyä ympäröivät korkeat kasvit ja kukat tekevät paikasta henkeäsalpaavan kauniin. Ilma on raikas ja puhdas, ja aurinko on korkealla taivaalla. Jopa sääkin on iloinen sinun syntymäpäiväsi kunniaksi.

Jätämme pyörämme niityn laitaan ja kävelemme käsi kädessä nurmikon halki. Kun näet nurmikolle asetetun viltin ja eväskorin, alat nauramaan niin innostuneesti, etten kykene pidättelemään hymyäni.

Avaan eväskorin heti kun istahdamme alas viltille. Olet epäilemättä yhtä nälkäinen kuin minä. Alan purkaa eväskoria ja ensimmäisenä otan esiin metsämansikat - sinun lempparisi. Seuraavaksi esille tulee valmiskakkupohja, valmiiksi vatkattu kermavaahto, marjamehu ja astiat. Alamme koota syntymäpäiväkakkuasi yhdessä ja näytät niin onnelliselta, että tiedän tehneeni syntymäpäivästäsi ikimuistaisen.

Kun kakku on valmis ja paloiteltu, otan esille aterimet ja vielä yhden yllätyksen - kasan muumikirjoja. Alamme laulaa kovaan ääneen muumien teemalaulua aivan niin kuin teimme lapsina ja syömään syntymäpäiväkakkuasi. Silmäsi loistavat, ja jossakin vaiheessa halaat minua niin lujasti, etten pysty hengittämään.

"Kiitos", sinä kuiskaat. "Kiitos tästä mahtavasta syntymäpäivästä ja kaikista hetkistä, jotka olen saanut viettää yhdessä kanssasi. Olet maailman paras ystävä."

Benin Basim, 9A

Pohjois-Hervannan koulu